

kan ikke tye til Andre, end til sine Naboer, og der er altsaa i den Henseende hos Sælgerne en saa stor Magt, at der aldeles ikke er Grund til at frygte nogen Fare for, at han ikke skulde kunne værgе sig mod en saadan Kjøber. Af disse Grunde har Udvalgets store Fleertal ikke kunnet slutte sig til Mindretallets Indstilling om, at sætte Grændsen for Selveiendommens Sammenlægning til 12 Tønder Hartkorn, og at det altsaa endnu mindre vil kunne slutte sig til de øvrige Ændringsforslag, der i den Retning gaae videre. Naar forøvrigt det samme Mindretal i Udvalget har foreslaaet at den Bestemmelse, at Fæstegodsset først efter 10 Aars Forløb skal indtræde under samme Vilkaar, som alt andet Selveiergods, ikke blot skulde gjælde om hvad der sælges her efter, men ogsaa om hvad der alt nu er solgt, saa troer jeg vel ikke, at det er nødvendigt, men skade kan det vistnok heller ikke, og jeg skal altsaa lige gjerne stemme for Paragraphen, enten denne Bestemmelse optages deri eller ikke. Jeg har endnu kun een Bemærkning at gjøre, og det er den, at Udvalget har foreslaaet en Redaktionsforandring med Hensyn til § 1, som skulde gjøre det indlysende, at man ikke blot derved har tænkt paa det Tilfælde, som hidtil i vor Lovgivning om Sammenlægningen altid har spillet Hovedrollen, nemlig hvor en Sammenlægning foregaaer derved, at et særskilt Jordbrug nedlægges, men at det naturligviis ogsaa omfatter de Tilfælde, at enten en Parcel af en Eiendom forenes med en anden Eiendom, hvorved altsaa de bestaaende Jordbrugs Antal ikke derved formindskes, eller, hvad der vel kun sjældent er Tilfældet, at en Eiendom dannes af lutter Parceller af Jordbrug, hvorved altsaa de særskilte Jordbrugs Antal forøges. Derom har man tidligere ikke spurgt, men man har blot betragtet det som et egentligt Sammenlægningspørgsmaal, hvor den stæer ved Nedlæggelse af et bestaaende Jordbrug. Jeg troer, at denne Tilføining er saameget mindre overflødig, som det vil sees af de følgende Paragrapher om Controllen, at man egentlig ikke har tænkt paa de Tilfælde, hvor efter det hidtilværende System, Udskytningens bevilling, gik ud paa, at en Parcel fraskilles en Eiendom, ikke til særskilt Bebyggelse, men til

Sammenlægning enten i Almindelighed med andre beqvemt liggende Jorder, eller til Sammenlægning med et bestemt nævnt Jordbrug. Da der naturligviis ogsaa maa være Control for, at ikke paa denne Maade noget Jordbrug bringes ud over det Maximum, der er sat, enten det bliver 12 eller 20 Tønder Hartkorn, har Udvalget derom paa sit Sted foreslaaet det Fornødne.

Indenrigsministeren: Forsaavidt som det ærede Udvalg har foreslaaet en forandret Redaction af § 1, da kan jeg naturligviis egentlig ikke have Noget derimod at erindre; men jeg troer dog ikke, at Udkastets § 1 er utydelig, thi den taler om særskilte Jordbrug; og for at en Parcel skal kunne sammenlægges med et andet Jordbrug maa den nødvendigviis affondres fra den Eiendom, hvortil den hidtil har hørt, maa særskilt matriculeres, og bliver saaledes, om ikke noget selvstændigt Jordbrug, saa dog et særskilt Jordbrug. Jeg troer derfor virkelig, at § 1, saaledes som den er affattet i Lovudkastet, omfatter Alt hvad der omfattes efter den Redaction, det ærede Udvalg har givet Paragraphen. Hvad jeg imidlertid kunde have at indvende imod den Redaction, som Udvalget har valgt, er, at medens det virkelig Charakteristiske ved Sammenlægningen, det, hvorefter det skal bedømmes, om flere Jorddelendomme ere sammenlagte eller ikke, er, om de dives samlede under Et, har det ærede Udvalg undladt at optage en saadan Betegnelse, hvilket jeg anseer for mindre heldigt. Hvad angaaer Hovedpunktet i Sen, at det skulde være tilsladt at sammenlægge forskellige Jordbrug indtil de i Forening udgjøre 20 Edr. Hartkorn, da skal jeg aldeles henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg har ikke troet, at der kunde være nogen stor Fare ved at gjøre Bestemmelsen i § 1 gjældende ogsaa paa Fæstegodsset (Jo! Jo!) — ja, det kan gjerne være; jeg har, som sagt, ikke troet det, og jeg troer ogsaa, at der maatte sammenstøde mange forskellige Omstændigheder, naar Bestemmelsen skulde kunne misbruges. Jeg skal imidlertid ikke have det Allermindste imod, at de Bestemmelser, som det ærede Udvalg i denne Henseende har foreslaaet, i det Hele optages. Det vil vel etablere en ny Forskjel med Hensyn